

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I LINKÖPING
Enhet 1

DOM
2014-11-26
Meddelad i
Linköping

Mål nr
6740-13

KLAGANDE

1. Annica Andersson, 520511-6626
Dalhemsvägen 22
635 10 Eskilstuna

2. Camilla Andersson, 711124-1746
Torlundavägen 2
635 10 Eskilstuna

3. Emilia Andersson, 030130-2600
Torlundavägen 2
635 10 Eskilstuna

4. Peter Andersson, 751004-1655
Torlundavägen 2
635 10 Eskilstuna

5. Karl Andersson, 450114-1693
Dalhemsvägen 22
635 10 Eskilstuna

6. Maude Asplund, 610611-7580
Dalhemsvägen 34
635 10 Eskilstuna

7. Rasmus Blomqvist, 950418-0150
Torlundavägen 2
635 10 Eskilstuna

8. Marianne Jakobsen, 600726-1602
Torlundavägen 6
635 10 Eskilstuna

9. Freddy Jakobsen, 900409-0958
Torlundavägen 6
635 10 Eskilstuna

10. Billy Jakobsen, 930427-1092
Torlundavägen 6
635 10 Eskilstuna

11. Tony Jakobsen, 600328-1612
Torlundavägen 6
635 10 Eskilstuna

Dok.Id 184807

Postadress Box 406 581 04 Linköping	Besöksadress Brigadgatan 3	Telefon 013-25 11 00 E-post: forvaltningsrattenilinkoping@dom.se	Telefax 013-25 11 40	Expeditionstid måndag – fredag 08:00-16:00
--	--------------------------------------	---	--------------------------------	---

12. Anna Rudolfsson, 641231-6942
Torlundavägen 8
635 10 Eskilstuna

13. Inger Rudolfsson, 310805-1644
Torlundavägen 8
635 10 Eskilstuna

14. Berit Vihlborg, 450902-2101
Torlundavägen 10
635 10 Eskilstuna

15. Göran Vihlborg, 430425-1673
Torlundavägen 10
635 10 Eskilstuna

16. Lars Värlander, 551120-1716
Dalhemsvägen 3 A
635 10 Eskilstuna

17. Else-Brith Värlander, 460607-8709
Dalhemsvägen 3 A
635 10 Eskilstuna

Ombud för 1 - 17:
Viktoria Hybbinette,
Anna Rogalska Hedlund
Centrum för rättvisa
Box 2215
103 15 Stockholm

MOTPART

Eskilstuna kommun
631 86 Eskilstuna

ÖVERKLAGAT BESLUT

Kommunfullmäktiges beslut den 29 augusti 2013

SAKEN

Antagande av översiktsplan
Laglighetsprövning enligt kommunallagen (1991:900), KL

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Överklagan avslås.

BAKGRUND OCH YRKANDEN M.M.

Eskilstuna kommun (nedan kommunen) har den 29 augusti 2013 beslutat att anta framlagt förslag om ny översiktsplan för kommunen.

Klagandena som är boende i området Folkesta (nedan klagandena), överklagar kommunens beslut om antagande av ny översiktsplan och yrkar i första hand att beslutet ska upphävas i den delen som avser Folkesta bostadsområde, och i andra hand att det ska upphävas i sin helhet. I den del som avser bostadsområdet i Folkesta strider översiktsplanen mot 2 kap. 15 § regeringsformen (1974:152), RF, artikel 1 i första tilläggsprotokollet och artikel 8 i lagen om den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (1994:1219), EKMR, samt plan-och bygglagen (2010:900), PBL. I yttrande från Karl Andersson, inkommit den 25 juli 2014, yrkas utöver detta att kommunen ska utföra lovad bullersanering och att kommunen ska lösa in de fastigheter som ej kan säljas på den öppna marknaden efter den 31 december 2014.

Kommunen yrkar att förvaltningsrätten avslår överklagandet. Den antagna översiktsplanen är förenlig med gällande rätt och beslutet om att anta en ny översiktsplan strider inte mot lag eller annan författning.

VAD PARTERNA I HUVUDSAK ANFÖRT

Grund för överklagande

Klagandena anför att då frågan om översiktsplanen berör de boendes civila rättigheter enligt artikel 6, i EKMR, ska överklagandet i första hand prövas enligt förvaltningslagens (1986:223) regler om överklagande i 3 § 2 st. I andra hand ska prövningen ske i enlighet med laglighetsprövning i 10 kap. KL.

Kommunen anför att med hänvisning till 13 kap. 1 § PBL ska ett överklagande av en översiktsplan ske med laglighetsprövning.

Området

Klagandena anför att bostadsområdet i Folkesta inte är detaljplanelagt (bortsett från en detaljplan antagen 21 augusti 2013 som reglerar ändring från enskilt till kommunalt huvudmannaskap av vägnätet). I maj 2010 invigdes kombiterminalen i Folkesta som ligger öster om bostadsområdet. Mellan bostadsområdet och kombiterminalen går en väg som ligger på en höjd som avgränsar de två områdena. Nordost om bostadsområdet ligger ett handelsområde med bl.a. lagerlokaler som delvis står tomma. Nordväst och väster om bostadsområdet ligger öppna naturområden och åkrar. Söder om bostadsområdet går en järnväg. På andra sidan järnvägen ligger större bostadsområden och naturområden.

Kommunen anför att området där klagandena bor ingår i ett större område i Folkesta som i översiktsplanen från 2005 benämndes som ”samlad bebyggelse”. I den nu antagna översiktsplanen utpekades området som ”Planeringsområde verksamhet/industri”. Översiktsplanen antogs med 37 röster mot 36. De senare anförde att Folkesta ska fortsätta vara ett handelsom-

råde. Dock menade de med detta inte det område av Folkesta där de klagande bor, utan det geografiska område som ligger nordost om det aktuella bostadsområdet och som redan idag är ett etablerat handelsområde.

Översiktsplanens verkan

Klagandena anför att sedan processen kring den nya översiktsplanen påbörjades har omkring två tredjedelar av de boende som tidigare motsatte sig att flytta känt sig tvingande att anta kommunens erbjudande och sålt sina fastigheter till kommunen. I dagsläget har kommunen hyrt ut så gott som alla hus som de förvärvat. Hyresgästerna innehar rivningskontrakt som löper på fyra år. Ovissheten om vad som ska hända har hindrat de klagande att bl.a. renovera sina fastigheter samt att de känner oro. De har inte hittat likvärdigt boende i Eskilstuna för den summa kommunen erbjuder för deras hus.

Det råder ingen tvekan om att ett beslut om detaljplan kan röra enskildas civila rättigheter (t.ex. RÅ 2010 ref. 13). Till skillnad från en detaljplan är en översiktsplan formellt sett inte ett rättsligt bindande dokument. I realiteten är dock en översiktsplan bindande för de tillämpande myndigheterna (prop. 1985/86 s. 92).

I april 2011 ställde kommunen ut ett förslag till översiktsplan och att området skulle bli utredningsområde för handel och logistik. Som en följd av detta blev det i praktiken omöjligt för de boende att sälja sina fastigheter på den öppna marknaden. Därmed framförde de klagande önskemål att kommunen skulle köpa fastigheterna av dem som ville eller behövde sälja. Kommunen åtog sig att förvärva fastigheter med byggnad i Folkesta om säljaren av fastigheten accepterade kommunens fastighetsvärderingsprincip, som bygger på marknadsvärdet innan utbyggnaden av kombiterminalen startade. Säljaren ska efter försäljning erbjudas möjlighet att hyra sin

bostad. Åtagandet gäller längst t.o.m. den 31 december 2014 under förutsättning att fastighetsägaren anmält intresse senast den 30 juni 2012 (se-dermera ändrat till den 31 december 2013). Efter den 31 december 2014 riskerar klagandena att inneha en fastighet som i praktiken inte går att sälja på den öppna marknaden p.g.a. översiktsplanen. Enligt värdering av extern fastighetsvärderare i mars/april 2014 framgår att då inga köp registrerats efter den 18 juni 2010 till privatpersoner i området indikerar det att försäljning inte kan ske på en fri och öppen marknad utan att kommunen varit köpare. Detta är hämmande för marknadsvärdesutvecklingen. Kommunen bestrider ej att värdet på fastigheter påverkas negativt, men anser att detta beror på andra faktorer än översiktsplanen, bl.a. att utbyggnaden av kombi-terminalen stör de boende med höga bullernivåer. Detta saknar grund. Beslut om översiktsplan har tagits långt innan en detaljplan och därefter följande beslut om tvångsinlösen kommer ha vunnit laga kraft. Översiktsplanen liknar därför redan expropriation, vilket påverkar rätten till respekt för deras egendom som rätten till respekt för deras hem enligt 2 kap. 15 § RF, samt artikel 1 första tilläggsprotokollet respektive artikel 8 EKMR.

Kommunen anför att en översiktsplan ska ange inriktningen för den långsiktiga utvecklingen av den fysiska miljön och ge vägledning för beslut om hur mark- och vattenområden ska användas och hur den byggda miljön ska användas, utvecklas och bevaras. Den har ingen bindande verkan mot vare sig myndigheter eller enskilda. I sådana områden där rättsverkan är nödvändig för att säkerställa syftet med översiktsplanen kan områdesbestämmelser antas (Didón m.fl. (22 oktober 2013, Zeteo), kommentar till 3 kap.), vilket kommunen inte har gjort. Översiktsplanen kan därmed inte få de konsekvenser som klagandena anför om äganderättsskyddet i RF och EKMR. Myndigheter är förhindrade att enbart med hänvisning till översiktsplanen fatta beslut om detaljplan, tvångsinlösen eller att avslå ansökan om bygglov. För dessa typer av beslut måste myndigheter bl.a. göra en intresseavvägning mellan allmänna och enskilda intressen, samt ska beslu-

ten vara förenliga med proportionalitetsprincipen. Bestämmelserna som gäller för översiktsplan föreskriver inte att det ska ske någon intresseavvägning mellan allmänna och enskilda intressen på sådant sätt som gäller för t.ex. detaljplan eller bygglovsbeslut. Översiktsplanen kan inte och har inte några expropriativa effekter. Kommunen har agerat för att området ska fortsätta vara ett bostadsområde. För att ändra detta krävs ett lagakraftvunnet beslut om detaljplan och/eller bygglov, vilket inte finns. Rivningsförfarande har dessutom ej påbörjats. Värderingen från fastighetsmäklaren är allmänt hållen och ska därmed bortses från.

Översiktsplanens oförenlighet med gällande bestämmelser

Klagandena anför att enligt 2 kap. 15 § RF och egendomsskyddet i artikel 1 i första tilläggsprotokollet och rätten till respekt för ett hem i artikel 8 EKMR, förutsätts att ett intrång i den enskildes rättigheter motiveras av allmänna intressen. Vilka allmänna intressen som tillgodoses genom kommunens förslag till översiktsplan, framgår ej av det första förslaget. I det nu antagna förslaget anger kommunen att det i framtiden förväntas ske en ökning av transportbehovet och därmed behovet av ökade ytor för logistik. Kommunen anger inte närmare hur de kommit fram till denna slutsats. En sådan analys kräver en närmare redogörelse av övriga kombiterminaler i området och deras förmåga att hantera ett ökat transportbehov. Det finns andra alternativ i området. Det räcker dock inte enbart att konstatera att det föreligger ett angeläget allmänt intresse för kommunen att ingripa i de boendes rättigheter, utan det krävs att det finns ett allmänt intresse som väger tyngre än det enskilda intresset. Det följer även av 2 kap. 1 § PBL, att kommunen ska ta hänsyn till både allmänna och enskilda intressen vid prövning av frågor enligt PBL. Det är viktigt att en avvägning görs i det enskilda ärendet och att beslut som går emot enskilda intressen har en tillräcklig motivering (prop. 2009/10:170 s. 160).

Kommunen anför att de har tagit hänsyn till både allmänna och enskilda intressen, enligt 2 kap. 1 § PBL. Intresset att utpeka Folkesta-område som ”Planeringsområde verksamhet/industri” väger tyngre än boendes intresse av att området kvarstår med benämningen ”samlad bebyggelse” eller utpekas som ett bostadsområde i översiktsplanen. Att kommunens slutliga ställningstagande inte utföll till de enskilda intressenas förmån, innebär inte att dessa intressen inte har beaktats på ett lagenligt sätt. Det är vidare oklart på vilket sätt den nu antagna översiktsplanen skulle påverkat egendomsskyddet på ett negativt sätt. Fastighetsöverlåtelser till kommunen som redan genomförts har skett i enlighet med kommunstyrelsens beslut och grundas på ett marknadsvärde från tiden innan utbyggnaden av kombiterminalens start i maj 2010.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Lagtext m.m.

Enligt 13 kap. 1 § 1 p. PBL får kommunfullmäktiges beslut om översiktsplan överklagas i den ordning som gäller för laglighetsprövning enligt 10 kap. KL.

Av 10 kap. 1 § KL följer att varje medlem av en kommun eller ett landsting har rätt att få lagligheten av kommunens eller landstingets beslut prövad genom att överklaga dem hos förvaltningsrätten.

Av 10 kap. 8 § KL ska ett överklagat beslut upphävas, om

1. det inte har tillkommit i laga ordning
2. beslutet hänför sig till något som inte är en angelägenhet för kommunen eller landstinget
3. det organ som har fattat beslutet har överskridit sina befogenheter, eller

4. beslutet strider mot lag eller annan författning.

Av 2 kap. 15 § RF följer att vars och ens egendom är tryggad genom att ingen kan tvingas avstå sin egendom till det allmänna eller till någon enskild genom expropriation eller något annat sådant förfogande eller tåla att det allmänna inskränker användningen av mark eller byggnad utom när det krävs för att tillgodose angelägna allmänna intressen.

Den som genom expropriation eller något annat sådant förfogande tvingas avstå sin egendom ska vara tillförsäkrad full ersättning för förlusten. Ersättning ska också vara tillförsäkrad den för vilken det allmänna inskränker användningen av mark eller byggnad på sådant sätt att pågående markanvändning inom berörd del av fastigheten avsevärt försvåras eller att skada uppkommer som är betydande i förhållande till värdet på denna del av fastigheten. Ersättningen ska bestämmas enligt grunder som anges i lag.

Enligt 1 kap. 5 § PBL ska vid prövning av frågor enligt denna lag både allmänna och enskilda intressen beaktas, om inte annat är särskilt föreskrivet. Enligt 4 kap. 1 § samma lag ska i översiktsplanen redovisas de allmänna intressen enligt 2 kap. som bör beaktas vid beslut om användningen av mark- och vattenområden. Vid redovisningen ska riksintressen enligt 3 eller 4 kap. miljöbalken anges särskilt.

Av planen ska framgå

1. grunddragen i fråga om den avsedda användningen av mark- och vattenområden,
2. kommunens syn på hur den byggda miljön ska utvecklas och bevaras,
3. hur kommunen avser att tillgodose de redovisade riksintressena och följa gällande miljökvalitetsnormer, och

4. sådana områden för landsbygdsutveckling i strandnära lägen som avses i 7 kap. 18 e § första stycket miljöbalken.

Översiktsplanens innebörd och konsekvenser ska kunna utläsas utan svårighet.

Av 1 kap. 3 § PBL följer att varje kommun skall ha en aktuell översiktsplan, som omfattar hela kommunen. Översiktsplanen skall ge vägledning för beslut om användningen av mark- och vattenområden samt om hur den byggda miljön skall utvecklas och bevaras. Översiktsplanen är inte bindande för myndigheter och enskilda.

I artikel 8 EKMR stadgas att;

1. var och en har rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens.
2. offentlig myndighet får inte inskränka åtnjutande av denna rättighet annat än med stöd av lag och om det i ett demokratiskt samhälle är nödvändigt med hänsyn till statens säkerhet, den allmänna säkerheten, landets ekonomiska välbefinnande eller till förebyggande av oordning eller brott eller till skydd för hälsa eller moral eller för andra personers fri- och rättigheter.

Förvaltningsrättens bedömning

Förvaltningsrätten finner att överklagan ska prövas som en laglighetsprövning i enlighet med 10 kap. KL.

Förvaltningsrätten har att pröva om de klagandes rättigheter har kränkts under någon av de fyra prövningsgrunder som stadgas i 10 kap. 8 § KL. Oberoende av vilken prövningsgrund som klagandena åberopar ska domstolen självständigt avgöra vilken grund som kan komma i fråga (prop. 1990/91:117 s 225). Enligt 10 kap. 10 § KL får inte andra omständigheter än sådana som klaganden har hänvisat till före klagotidens utgång beaktas

vid prövningen av överklagandet. Därmed är förvaltningsrätten förhindrad att pröva om kommunen ska utföra lovad bullersanering eller att fastigheter ska köpas av kommunen även efter den 31 december 2014, som yrkades först den 25 juli 2014, vilket är efter klagotidens utgång

Klagandena har framfört att ingreppet i de boendes rättigheter består av tre moment; att under lång tid leva i ovisshet om de har möjlighet att leva kvar i sina hem, att det är lönlöst att underhålla, renovera eller förbättra sina fastigheter och att det är osäkert om de kommer kunna sälja sina fastigheter till ett rimligt pris efter den 31 december 2014.

Förvaltningsrätten finner att de klagande har framfört omständigheter som väsentligen hänför sig till fjärde punkten i 10 kap. 8 § KL, d.v.s. om beslutet strider mot lag eller annan författning, vilket innebär att prövningen enbart kommer att röra detta. Prövningen får inte gälla beslutets lämplighet utan enbart dess laglighet.

Den fjärde prövningsgrunden aktualiseras främst då kommunen brutit mot någon bestämmelse av offentligrättslig karaktär, men den är enligt sin ordalydelse tillämplig också på beslut som strider mot civilrättslig lagstiftning.

RF och EKMR

Klagandena har anfört att beslutet om översiktsplan står i strid med bl.a. rätten till egendom i RF och EKMR. De har hänvisat till en dom i Europadomstolen, Skibinscy mot Polen (mål nr 52589/99, dom den 26 mars 2007), och åberopar att risken för en eventuell framtida expropriation, såväl som det faktum att det överhuvudtaget inte står klart när eller om expropriation ska ske, påverkar en persons äganderätt negativt.

Aktuellt mål skiljer sig från Europadomstolens dom i Skibinscy mot Polen, då den senare mer fokuserar på rättigheter gällande bygglov och brist på kompensation vid expropriation under en längre period från 1994 till 2004. Expropriation är till sin natur mycket mera definitivt än ett beslut om översiktsplan. Enligt PBL är översiktsplanen inte bindande för myndigheter och enskilda, men får anses ha vägledande betydelse. Det framkommer av utredningen att de boende i Folkesta känner en oro inför framtiden och om de kan bo kvar i sina fastigheter. Enligt fastighetsvärderare kan försäljning inte ske på en fri och öppen marknad utan att kommunen varit köpare efter den 18 juni 2010.

Förvaltningsrätten finner att det ej har visats i tillräcklig mån att det har varit omöjligt att sälja fastigheter efter beslut om översiktsplan antagits, samt att det enbart är p.g.a. denna som överlåtelser uteslutande skett till kommunen efter detta datum. Förvaltningsrätten instämmer i kommunens bedömning att klagandena inte visat att översiktsplanen negativt påverkar de klagandes egendomsskydd på sådant sätt som att kommunens beslut strider mot RF och EKMR.

PBL

Det anges i PBL vad en översiktsplan ska innehålla. I aktuellt mål står det i översiktsplanen under rubriken ”Konsekvenser av utvidgning av Kombiterminalen i Folkesta” att Folkesta industriområde är ett riksintresse för transporter och infrastruktur p.g.a. sin strategiska betydelse för transportnäringen. Enligt planförslaget utvidgas området för logistik vid Folkesta kombiterminal åt nordväst, så att bl.a. det bostadsområde som ligger där omvandlas och införlivas med logistikområdet. Kombiterminalen är ett viktigt samhällsintresse som är svårt att tillgodose på annan plats och utan stora kostnader för samhället. Mycket stora investeringar med allmänna medel är redan gjorda. Kommunen skriver att för de boende som vill bo

kvar och accepterar de negativa sidorna, ökande bullerstörning och miljörisker, upplevs konsekvenserna av en omvandling från bostäder till verksamhetsområde som negativa. Detta för att de tvingas flytta från sina fastigheter. Dock erbjuder kommunen inlösen och kvarboende under lång tid. Förutsatt att de boende erbjuds tillräcklig kompensation och hjälp att hitta nytt boende, förväntas de positiva effekterna av planerna för området överväga.

De klagande anser att kommunens motivering inte är tillräcklig och menar att det inte räcker att enbart konstatera att det finns ett angeläget allmänt intresse för kommunen att ingripa i de boendes rättigheter. Det krävs att det finns ett allmänt intresse som väger tyngre än det enskilda intresset. Kommunen menar att de har tagit hänsyn till både allmänna och enskilda intressen, enligt 2 kap. 1 § PBL. Intresset att utpeka Folkesta-område som ”Planeringsområde verksamhet/industri” väger tyngre än boendes intresse av att området kvarstår med benämningen ”samlad bebyggelse” eller utpekas som ett bostadsområde i översiktsplanen.

Förvaltningsrätten gör bedömningen att då syftet beskrivs tillräckligt tydligt i översiktsplanen är den i enlighet med bestämmelserna i PBL. Av utredningen i målet framkommer att kommunen har beaktat såväl allmänna som enskilda intressen. Mot bakgrund av detta finner förvaltningsrätten att klagandena inte har visat att kommunens beslut strider mot PBL.

Annan lag eller författning

Förvaltningsrätten finner att klagandena inte heller har visat att kommunen genom sitt beslut om ny översiktsplan har brutit mot någon annan bestämmelse.

Sammanfattning

Förvaltningsrätten finner att klagandena inte har visat att kommunen i det överklagade beslutet har brutit mot bestämmelserna i 10 kap. 8 § KL. Överklagandet ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (DV 3109/1D)

Tommy Svensson

I avgörandet har även de särskilda ledamöterna Gun Axelsson och Robert Tholén deltagit. Föredragande har varit Sofie Lindholm.

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Jönköping.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nå för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.